

Άλλη μία “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” που δεν έφθασε στα χέρια των πιστών

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

26 Απριλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3491)

«ΜΕΘ’ ΗΜΕΡΑΣ ΟΚΤΩ»

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά ξαναδοῦμε, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί τό νόημα τοῦ χρόνου στή ζωή μας. Ὁ χρόνος ἀποτελεῖ φίλο καί ἐχθρό γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ καθένας μας μεγαλώνει μέσα στόν χρόνο, ἀναπτύσσεται, δημιουργεῖ, γεννᾷ, μπορεῖ νά βρεῖ νόημα καί εὐτυχία.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 26ης Απριλίου 2020, η οποία, όπως και πολλές άλλες τώρα πια, δεν έφθασε ποτέ στα χέρια των πιστών λόγω της απαγόρευσης της προσελεύσεως στα Ιερά Μυστήρια εκ μέρους της Ελληνικής Πολιτείας.

ΕΤΟΣ 68ον

26 Απριλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3491)

«ΜΕΘ' ΗΜΕΡΑΣ ΟΚΤΩ»

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς δίνει τὴ δυνατότητα νὰ ξαναδοῦμε, ἐκτός τῶν ἄλλων, καὶ τὸ νόημα τοῦ χρόνου στὴ ζωὴ μας. Ὁ χρόνος ἀποτελεῖ φίλο καὶ ἐχθρό γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ καθένας μας μεγαλώνει μέσα στὸν χρόνο, ἀναπτύσσεται, δημιουργεῖ, γεννᾷ, μπορεῖ νὰ βρεῖ νόημα καὶ εὐτυχία. Ὁ χρόνος ὅμως ἀποτελεῖ τὸν φορέα τῆς φθορᾶς στὸν ἄνθρωπο καὶ ἐκ φύσεως καὶ ἐξ ἁμαρτίας. Καθὼς περνᾷ, ἀφήνει σημάδια ἀγιάτρευτα. Καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπο «μέγα τραῦμα» (Δοξαστικό Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ). Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ὅμως μᾶς κάνει νὰ δοῦμε τὸν χρόνο διαφορετικά. Ὁ χρόνος πλέον δέν εἶναι ἐχθρός, ἀλλὰ εὐλογία γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ μέσα σ' αὐτόν νὰ ζήσει κατὰ Χριστόν, νὰ ἀγαπήσει, νὰ ἀξιοποιήσει τὰ χαρίσματά του, νὰ βρεῖ διὰ τῆς πίστεως χαρὰ καὶ ἐλπίδα. Ἀκόμη καὶ ἡ φθορά πλέον δέν ἀποτελεῖ σημεῖο ἀπελπισίας, ἀλλὰ καταργεῖται διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Τό σῶμα μας μπορεῖ νὰ συνεχίζει νὰ φέρει τὰ σημεῖα τοῦ θανάτου, τῆς γήρανης, τῆς ἁμαρτίας, ὅμως ὁ θάνατος δέν εἶναι ὁ τελικός νικητής. Γίνεται πέρασμα στὴν αἰωνιότητα.

Τὰ σημάδια τοῦ νικημένου θανάτου

Στό ἀναστημένο σῶμα τοῦ Χριστοῦ τὰ σημάδια τοῦ θανάτου παραμένουν ὁρατά, ὁ τύπος τῶν ἡλων καὶ ἡ λογχομένη πλευρά. Τό ἴδιο ὅμως τό σῶμα ἔχει νικήσει τὸν θάνατο, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδιάβλητα πάθη αὐτῆς τῆς ζωῆς, τὴν πείνα, τὴ δίψα, τὸν κάματο, ἀκόμη καὶ τὶς διαστάσεις τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου. Εἶναι ἀδέσμευτο ἀπὸ τὸ κακό. Ὁ ἀναστάς Χριστός φέρει στὴν ὑπαρξή του σύμπασα τὴν ἀνθρώπινη φύση. Αὐτός ἐγίνε ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ μᾶς δώρισε τὴν ὑπέρβαση ἀπὸ τὴ νέκρωση. Ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν, τὸν κοινωνεῖ στό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀκούει τὸν λόγο του καὶ βιώνει τὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς ἔφερε ὡς πορεῖα αἰώνιας ζωῆς, νικά καὶ ἐκεῖνος τὸν θάνατο καὶ τὴ φθορά του, ἀκόμη καὶ ἂν τὸν γευτεῖ ὅπως ὁ Χριστός.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. κ' 19-31)

«Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου»

Οὔσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλῃ τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλῃ τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς πρώτης τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ὅταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευράν του. Οἱ μαθηταί ἐχάρησαν διότι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλιν, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας. Καθὼς ἔστειλε ἐμὲ ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς». Ὅταν εἶπε αὐτό, ἐφύσησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς λέγει, «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἐὰν συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες κανενὸς τοῦ εἶναι συγχωρημένες· ἂν κανενὸς δὲν τίς συγχωρήσετε, θὰ μείνουν ἀσυγχώρητες». Ὁ Θωμᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὀνομαζόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ εἶπαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί, «Εἶδαμεν τὸν Κύριον». Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, «Ἐὰν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θὰ πιστέψω». Ὑστερα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες ἦσαν πάλιν μέσα εἰς τὸ σπῖτι οἱ μαθηταί του καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐστάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπε, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν, «Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κύτταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός». Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Ἐπειδὴ μέ εἶδες, ἐπίστεψες. Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν μέ εἶδαν καὶ ὅμως ἐπίστεψαν». Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Ἀλλ' αὐτὰ ἔχουν γραφῇ γιὰ νὰ πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχετε ζωὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
